

РЕШЕНИЕ

№ 1804

гр. София, 18.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 20.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **5735** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение № Ж-345 от 10.05.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР). В жалбата са развити оплаквания за неправилност на решението и допуснати в хода на процедурата съществени нарушения на процесуалните правила. По изложените съображения в жалбата моли, решението да се отмени като незаконосъобразно.

В с.з. жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв.К., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноси. Представя писмени бележки.

Ответната страна – КЕВР, чрез процесуалния си представител юрк. М. оспорва жалбата. По съображения изложени в с.з., в които излага твърдения, които противопоставя на тези, направени в жалбата моли, тя да не се уважава. Претендира юрисконсултатско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на жалбоподателя. Представя писмени бележки.

Заинтересованата страна, редовно призована, се представлява от управителката на дружеството Р. Ф., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Софийска градска прокуратура, уведомена, чрез прокурор М. изразява становище по жалбата, като счита същата за неоснователна.

Административен съд – София – град, III отделение, 7-ми състав, след като обсъди

доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

На 26.11.2020 г. чрез упълномощено лице е подадено Искане № [ЕГН]/26.11.2020 г. за проучване на условията за присъединяване на Ф. с инсталирана мощност 30 kW, предвидена за изграждане в [населено място].

На 14.12.2020 г. на жалбоподателя е връчено становище, с което по същество се отказва присъединяването на Ф. с мотива, че ще влоши техническите показатели на електроснабдяване на съществуващите обекти в района. В същото е описано, че ще се изгради нова мрежа с усукан изолиран проводник 3x70+54,6мм², която реконструкция ще бъде извършена по одобрена инвестиционна програма за 2024 г.

Производството пред административния орган е образувано по жалба с вх. № Е-11ИН-00-1088/16.12.2020г., подадена от [фирма], чрез управителя Р. Ф. срещу издадено становище за присъединяване на обект на производител на електрическа енергия по чл. 24, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) към електроразпределителната мрежа. В жалбата си, Ф. счита отказа за необоснован и некоректен, счита, че естеството и обемът на планираната реконструкция не налага отлагането ѝ за 2024 г. и заявява, че по този начин се осуетяват инвестиционните намерения на [фирма]. Към жалбата е приложено Становище относно срока и условията за присъединяване на обект на производител към електроразпределителната мрежа № П-ВИ-1206/08.12.2020 г.

В становището на [фирма] по постъпилата жалба се твърди, че на 26.11.2020 г. в електроразпределителното дружество е постъпило подадено от [фирма] Искане № [ЕГН] за проучване на условията за присъединяване на Ф., планирана за изграждане в УПИ ХП-483, кв. 61, [населено място], [община], област Г., към електроразпределителната мрежа. Е. дружество е заявило, че е извършило проучване и е издало Становище относно срока и условията за присъединяване на обект на производител към електроразпределителната мрежа № П-ВИ-1206/08.12.2020 г. Съгласно Раздел II, т. 2 от становището „Присъединяването на енергийния обект на производителя ще се осъществи след реконструкция на клон „Б“ на ВМНН, като съществуващите изолирани проводници, бъдат заменени с нов усукан изолиран проводник със сечение 3x70+54,6мм², заедно с необходимата арматура и стълбове в участъка от трафопост „К. 8“ до С. НН пред имота“. Съгласно Раздел VI, т. 2 от становището на основание чл. 27, ал. 2 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) и 116, ал. 3 от Закона за енергетиката (ЗЕ) и във връзка с чл. 90, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), с оглед предвратяване влошаване на техническите показатели на електроснабдяване на съществуващите обекти в района, присъединяването на заявения обект за производство на електроенергия към електроразпределителната мрежа на [фирма] ще е технически възможно след изграждане на съоръженията по точка II, т. 2 от становището, съгласно одобрена инвестиционна програма на [фирма] за 2024 г. Е. дружество е заявило, че за изграждане на електрическата централа е посочен трифазен мрежови инвертор, като за симетричното му присъединяване е необходимо да се извърши реконструкция на посочения клон „Б“ на въздушна мрежа ниско напрежение (ВМНН), която включва и ремонт и модернизация на

непълнофазни участъци от мрежата.

Заявената централа е локализирана на значително отстояние от трансформаторния пост, което според [фирма] предвид отчетената незначителна консумация от обекти на клиенти в района създава реални предпоставки за колебания в напрежението на ВМНН. Електроснабдителното дружество счита за неправилно разбирането, че мрежовият оператор е длъжен да присъедини всеки заявен обект към съществуващата електрическа инфраструктура в посочения от заявителя срок.

След преценка на съображенията изложени в жалбата и доказателствата по нея, както и тези в становището на електроразпределителното дружество, КЕВР е преценила, че [фирма] неправомерно е издало Становище № П-ВИ-1206/08.12.2020 г., с което е отказано присъединяването, вместо да определи условията за присъединяване на Ф. с инсталирана мощност 30 kW, предвидена за изграждане в УПИ XII-483, кв. 61, [населено място], [община], област Г..

Предвид горното КЕВР е приела жалбата на [фирма] срещу издаденото становище за основателна и на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017 г. за лицензиране дейностите в енергетиката е издала оспореното Решение № Ж-345 от 10.05.2021г., с което на [фирма] са дадени следните задължителни указания: 1/ В 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да изготви становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, Глава пета, раздел II, отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ, на [фирма] за присъединяване на Ф., предвидена за изграждане по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ в УПИ XII- 483, кв. 61, [населено място], [община], област Г., за която присъединяването е отказано със Становище № П-ВИ-1206/08.12.2020 г. от [фирма], както и 2/ В седемдневен срок след приключване на дейностите по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на оспорване акт, поради което е допустима.

Оспореният индивидуален административен акт- Решение № Ж-345 от 10.05.2021г. на Комисия за енергийно и водно регулиране, е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове са визирани в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, Глава девета. В случая, изискванията на Наредбата– чл. 144 и сл. са спазени– изготвен е доклад от работна група и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение. Предвид това съдът намира, че не са допуснати процесуални нарушения в хода на административното производство.

Неоснователни са твърденията за немотивираност на оспореното решение и за бланкетност на изложените в него мотиви. Противно на твърденията в жалбата, съдът счита, че административният орган е изложил обективно установените факти и обстоятелства, и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи,

позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание.

Съгласно чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ "разпоредбата на чл. 23 не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии". Не е спорен и въпросът относно вид И предназначението на земята (територията), върху която следва да се изгради въпросния Ф.. От изложеното може да се направи извод, че е изпълнена изцяло хипотезата на нормата на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. Видно от цитираната разпоредба и от събраните по делото писмени доказателства, фактическият състав на чл. 24, ал. 1, т. 1 от ЗЕВИ е спазен касателно обект Ф. с инсталирана мощност 30 kW, предвидена за изграждане в [населено място], [община], област Г. УПИ XII- 483, кв. 61, като същият обект отговаря на изискванията на закона. Съгласно чл. 26, ал. 3 от ЗЕВИ за обектите с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, условията за присъединяване се определят в становище, което се издава в срок до 30 дни от постъпване на искането, а в случаите по чл. 27, ал. 5 - в срок до 15 дни от постъпване на искането. Процедурата за присъединяване на обекти по чл. 24, ал. 1, т. 1 от ЗЕВИ е уредена в чл. 87 и сл. от Наредба № 6 от 24.02.2014 за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или разпределителните електрически мрежи /Наредба № 6/ и ЗЕВИ. Съгласно разпоредбата на чл. 87, ал. 1 от Наредба № 6 лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ, подава писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници към оператора на съответната разпределителна мрежа.

В чл. 90 от Наредба № 6 законодателят е предвидил и възможност операторът на разпределителната мрежа да откаже да присъедини обект за производство на електрическа енергия. Според цитираната разпоредба операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне. Това е единствената предвидена законова възможност за отказ от страна на съответния мрежови оператор. За да упражни това право, операторът на мрежата следва да мотивира отказа и да предложи нов срок за договаряне. В ал. 2 от същия член обаче е предвидено, че разпоредбата на, ал. 1 не се прилага за обектите по чл. 27, ал. 5 от ЗЕВИ (обектите по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ). В чл. 91, ал. 1 от Наредба № 6 е предвидено, че операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване в срок до 30 дни от датата на постъпване на искането, а в ал.2 е посочено, че в случаите по чл. 27, ал. 5 ЗЕВИ операторът извършва проучване, изготвя и предоставя писмено становище за условията за присъединяване в срок до 15 дни.

В издаденото становище освен техническите параметри на условията за присъединяване е записано, че присъединяването ще влоши техническите

показатели на електроснабдяване на съществуващите обекти в района. В същото е описано, че ще бъде възможно след изграждане на енергийни съоръжения съгласно одобрена инвестиционна програма за 2024 г., по която се предвижда реконструкция чрез изграждането на нова мрежа с усукан изолиран проводник 3x70+54,6мм².

Съгласно разпоредбата на чл. 91, ал. 5 от Наредба № 6 срокът на валидност на издаденото становище е 6 месеца. При неподаване на искане за договор в срока на валидност на становището, процедурата по присъединяване се прекратява.

С оглед посочената нормативна регламентация издаденото становище, в което е посочено, че присъединяването ще бъде възможно след изграждане на съоръжения съгласно одобрена инвестиционна програма за 2024г., е незаконосъобразно. Становището е издадено на 08.12.2020 г. и валидността му е до 08.06.2021 г. В настоящия случай не може да се приеме, че Дружеството е спазило законното изискване. Посоченият от Е. Север срок - 2024 г., обективизиран в становището, е императивно записан. В чл. 90 от Наредба № 6 изрично е посочено, че новият срок за присъединяване следва да бъде договорен между страните. За да бъде спазена нормативната процедура, следва двете страни да договорят новия срок и сключат договор, който да бъде със срок на действие, по-дълъг от срока на действие на становището. Сключването на такъв договор ще обвърже страните с конкретни ангажименти, както и ще бъде способ за защита правата и интересите на договарящите се. Простото посочване на намерение за реализиране на инвестиционна програма не гарантира реалното изпълнение на програмата.

Следователно, не може да се приеме, че процесното становище ще важи до реализирането на инвестиционните намерения на Е. Север. На практика Дружеството макар да е определило условията за присъединяване на централата към електроразпределителната мрежа, всъщност е издало отказ по смисъла на чл. 90 от Наредба № 6. Това обстоятелство е видно от записа на текста в Раздел VI, т. 2 от становището (лист 95 от делото). Съдът приема за правилно установено, че електроразпределителното дружество със Становище № П-ВИ-1206/08.12.2020г. е постановило отказ от изпълнение на лицензионни и законови задължения на оператора на електроразпределителната мрежа, а не становище за присъединяване.

За да бъде проведена законосъобразна процедура по присъединяване на обект за производство на електрическа енергия по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ, Е. Север следва или да издаде законосъобразно становище, съдържащо условията за присъединяване съгласно чл. 91, ал. 1 от Наредба № 6, или да проведе процедура по отказ за присъединяване, спазвайки изискванията на чл. 90 от Наредба № 6. Смесването на двете процедури, извършено при настоящия случай, води до незаконосъобразност на издаденото становище, поради което правилно и законосъобразно КЕВР е задължила [фирма] да изготви становище за условията и начина на присъединяване на фотоволтаична електрическа централа.

Съгласно чл. 28, ал. 1 ЗЕВИ операторите на преносната и разпределителните електрически мрежи във връзка с изпълнение на целите и мерките, заложили в Националния план за действие за енергията от възобновяеми източници, включват в ежегодните инвестиционни и ремонтни програми средства за развитие на мрежите, свързани с присъединяването, преноса и разпределението на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници. Дейността на електроразпределителните дружества представлява естествен монопол върху електроразпределението по силата на чл. 43, ал. 2, т. 1 от ЗЕ, съгласно който за една обособена територия се издава само

една лицензия за разпределяне на електрическа енергия, поради което подлежи на административно регулиране от страна на КЕВР. Целта е да бъдат защитени интересите на потребителите и да бъде предотвратена опасността от злоупотреба с господстващо положение.

В случая КЕВР е постановил законосъобразен акт. Съдът не констатира наличието на основание от посочените в чл. 146 от АПК за отмяна на оспореното решение, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал.4 АПК, ответникът има право на сторените в настоящото производство разноски, които съдът определя на основание чл.78 ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 /сто/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, Административен съд София-град, III-то отделение 7-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Решение № Ж-345 от 10.05.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: